

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010643
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1619010643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a Mgr. Petra Lizúcha v trestnej veci obžalovanej H. H. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej Mgr. H. P. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/139/2019 zo dňa 15.02.2023, na verejnom zasadnutí dňa 13.05.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/139/2019 zo dňa 15.02.2023.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná
H. P., X. XX.XX.XXXX Y. H., V. L. F. XXX,
u z n á v a z a v i n n ú, ž e

dňa 01.08.2018 v čase o 16:58 hod. v meste H. viedla osobné motorové vozidlo značky J. XXXX, evidenčné číslo H., na križovatke ulíc V. O. - R. odbočovala doľava smerom do centra mesta, počas odbočovacieho manévru sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, čím porušila § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, narazila vozidlom do chodkyne, prechádzajúcej cez Stupavskú ulicu kolmo na os vozovky tlačiace vedľa seba bicykel, následkom čoho poškodená H. R., X. XX.XX.XXXX, L. H. Č. XXXX/XX, H. utrpela pomliaždenie mozgu o veľkosti cca 25 mm x 20 mm v pravom spánkovom laloku, poúrazové zakrvácanie pod pavučinovú plenu mozgovú vpravo na ploche cca 14 mm, tržnú ranu v oblasti čelnej krajiny vľavo polo oblúkovitého tvaru v dĺžke 80 mm zasahujúcu po okostnicu a pomliaždenie ľavého členkového kĺbu, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní nad 42 kalendárnych dní,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a skutok spáchala porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje sa obžalovanej skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Y. B. J., C..R., R. R. J.X. M. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, škodu vo výške 2.020,01 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť poškodenej MaD. R., X.. XX.XX.XXXX, L. H. Č.. XXXX/XX, H., škodu vo výške 3.625,20 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená H. R. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. 3T/139/2019 zo dňa 15.02.2023 bola obžalovaná Mgr. H. P. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na skutkovom základe, že

dňa 01.08.2018 v čase o 16:58 hod. v meste H. viedla osobné motorové vozidlo značky J. 3008, evidenčné číslo H na križovatke ulíc V. O. - Stupavská odbočovala doľava smerom do centra mesta, počas odbočovacieho manévru sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, čím porušila § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. t) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, narazila vozidlom do chodkyne, prechádzajúcej cez Stupavskú ulicu kolmo na os vozovky tlačiace vedľa seba bicykel, následkom čoho poškodená H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/XX, H. utrpela pomliaždenie mozgu o veľkosti cca 25 mm x 20 mm v pravom spánkovom laloku, pourazové zakrvácanie pod pavučinovú plenu mozgovú vpravo na ploche cca 14 mm, tržnú ranu v oblasti čelnej krajiny vľavo polo oblúkovitého tvaru v dĺžke 80 mm zasahujúcu po okostnicu a pomliaždenie ľavého členkového kĺbu, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní nad 42 kalendárnych dní.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanej Mgr. H. P. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého súdu prvého stupňa podmienične odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok. Zároveň súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., J. cesta 2, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 2.020,01 € a poškodenej H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/XX, H., škodu vo výške 3.625,20 € a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú H. R. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Holiča v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná Mgr. H. P. a navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ju oslobodiť spod obžaloby prokurátora, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná a poškodených odkázať s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná namietla, že jej dcéra, ktorá sedela vedľa nej ako spolujazdec, nebola vypočutá napriek tomu, že si v čase udalosti robila kurz na získanie vodičského preukazu a mobilom privolala rýchlu zdravotnú pomoc. Ďalej namietla, že okrem ošetrovujúcich lekárov nebol vypočutý ani svedok H. H., ktorý mal byť podľa záznamu z dopravnej nehody prítomný na mieste udalosti. Neboli vykonané ani výsluchy policajtov G. H. a H. A.. Súd prvého stupňa tak podľa obžalovanej postupoval v rozpore s § 2 ods. 11 Tr. por., podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli a strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť. Podľa obžalovanej postupoval súd prvého stupňa nesprávne, keď na hlavnom pojednávaní neprečítal znalecký posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vyhotovený MUDr. Evou Slávikovou a MUDr. Andrejom Repom v

počte 590 bodov. K postupu orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní uviedla, že nebolo správne, keď poškodená H. R. nebola pred vznesením obvinenia vypočutá. K vzneseniu obvinenia uviedla, že pôvodné uznesenie o vznesení obvinenia bolo dňa 01.10.2018 zrušené z dôvodu jeho predčasnosti, a preto aj uznesenie zo dňa 04.10.2018 o pribratí znalca, bolo zrušené. Obžalovaná znalcovi z odboru cestnej dopravy vytkla, že neoznačil miesto vstupu poškodenej na Stupavskú ulicu. V časti znaleckého posudku 2.8.1 znalec opísal výpoveď obžalovanej, ale znalec s touto výpoveďou ďalej nepracoval akoby pre vytvorenie priebehu udalosti nemala žiaden technický význam. Ak by mala podľa obžalovanej poškodená na boso obutá v mokrých šľapkách padnúť pred auto možno aj dva metre, nemohol byť bicykel v inej polohe ako pod telom poškodenej. Odhodiť bicykel mohla aj niektorá z osôb zo záchranných zložiek alebo niekto kto poskytoval prvú pomoc poškodenej. Obžalovaná poukázala na obrázok 38 znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru cestnej dopravy, ktorý obsahuje text, že po zrážke došlo k zrýchleniu bicykla na rýchlosť 12 km/h a vozidlo sa pohybovalo rýchlosťou 17 km/h. Toto tvrdenie podľa obžalovanej nie je ničím technicky odôvodnené. Znalec sa podľa obžalovanej ani nepokúsil technicky označiť miesto, kde boli mokré šľapky neschopné fixovať nohu poškodenej pri náraze osobného motorového vozidla. Podľa obžalovanej nie je možné sa stotožniť ani s právnou kvalifikáciou konania obžalovanej podľa § 157 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., že by bola spôsobená ťažká ujma na zdraví závažnejším spôsobom konania, pretože ani jej rýchlosť a ani technika jazdy nebola porušením dôležitej povinnosti. Naopak, nebolo podľa obžalovanej skúmané porušenie zákonnej povinnosti zo strany poškodenej ako chodkyne. Dôkazmi v prospech obžalovanej je jej výpoveď, ale aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, videozáznam a všetky lekárske správy. Upriamila pozornosť na skutočnosť, že vo výrok o vine nekonštatoval vznik hematómu, ktoré bolo zistené a ktoré nebolo predmetom dokazovania. Je podľa obžalovanej protichodným záver znalca, ak raz tvrdí, že obutie naboso bolo sklzom, a preto nedošlo k poraneniu kolena a na strane druhej kontakt so svetlometom vozidla vyhodnotil ako prudký a intenzívny. Tieto závery znalca degradujú hodnotu dôkazu. Náraz vozidla do poškodenej ostal pochybným a nepreukázaným. Obžalovaná ďalej vytkla súdu prvého stupňa, že znalec z odboru cestnej dopravy bol ustanovený na doplnenie pôvodného znaleckého posudku, aby vyhodnotil závery znalca z odboru zdravotníctva. Obžalovaná však považuje za hranu vedeckého posúdenia, keď znalec z odboru cestnej dopravy uviedol, že obžalovaná musela poškodenú vidieť pred vozidlom pri odbočovaní. Niet podľa obžalovanej žiadneho technicky spôsobilého dôkazu, ktoré by vyjadrenie znalca, že ako vodička mohla vidieť poškodenú ako chodkyňu v dostatočnom čase pred zrážkou. Skutočnosť, že znalec z odboru cestnej dopravy konštatoval vznik štrbiny, ktorej vznik porovnával s iným vozidlom, ktorého montáž a história nie je známa, vyznieva podľa obžalovanej skôr v neprospech odbornosti znalca z odboru cestnej dopravy, čo mohol posúdiť len znalec z odboru mechanoskopie. Obžalovaná je toho názoru, že poškodená H. R. nemala byť do trestného konania pripustená, pretože si nárok na náhradu škody neuplatnila riadne a včas a až na hlavnom pojednávaní si uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý ale nešpecifikovala výškou, ale len uviedla sumu aspoň 5.000,-€.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadrila poškodená H. R., ktorá uviedla, že podľa doplnenia znaleckého posudku znalcom z odboru cestnej dopravy vozidlo obžalovanej narazilo ľavou prednou časťou v oblasti spodnej hrany predného nárazníka do spodnej časti nôh chodkyne a oblasťou ľavého predného svetla vozidla došlo ku kontaktu s ľavým bokom a stehnom chodkyne. K zraneniam na ľavej strane tela poškodenej prišlo z dôvodu kontaktu s vozidlom, pričom poškodená tlačila po pravej strane bicykel a po zrážke padala pravým bokom a prednou časťou tela smerom na povrch vozovky. Boli tak podľa poškodenej odstránené všetky pochybnosti o tom, či obžalovaná narazila do poškodenej a v príčinnej súvislosti s nárazom spôsobila poškodenej rozsiahle zranenia. Odvolanie obžalovanej navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril prokurátor písomným podaním zo dňa 27.04.2023 a uviedol, že súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými argumentmi obhajoby, ktorá ale presahujú rámec doplneného dokazovania. Všetky tieto pochybenia mohla obžalovaná namietať už v rámci pôvodného odvolacieho konania. Navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) po predložení veci nezistil také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Verejné zasadnutie dňa 13.05.2024 vykonal za prítomnosti zvoleného obhajcu obžalovanej JUDr. Jozefa Holíča, splnomocnenca poškodenej H. R. a prokurátora. Súd prvého stupňa vykonal verejné zasadnutie

postupom podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovanej Mgr. H.y P., ktorá výslovne požiadala, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jej neprítomnosti. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 294 ods. 3 Tr. por. aj v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej Všeobecne zdravotnej poisťovne a.s. a poškodenej H. R..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovanej navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovanú spod obžaloby prokurátora oslobodil tak ako uviedol v podanom odvolaní.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Splnomocnenec poškodenej H. R. na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť a potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade škody.

Odvolací súd nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 13.05.2024, na podklade podaného odvolania obžalovanej Mgr. H.y P., ktoré bolo podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vo veci opätovne rozhodnúť, avšak výlučne z dôvodu, že porušenie dôležitej povinnosti zo strany obžalovanej nebolo súdom prvého stupňa správne ustálené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie vo veci dôležité dôkazy, pričom tieto správne vyhodnotil s výnimkou toho, že súd prvého stupňa do skutkovej vety rozsudku nesprávne počal aj to, že obžalovaná porušila pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom tým, že ohrozila cyklistu prechádzajúceho cez priechod cez cyklistov podľa § 137 ods. 2 písm. písm. t) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, čo odvolací súd rozvedie v ďalšej časti odôvodnenia.

Skutkový stav bol ustálený inak na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovanej Mgr. H.y P. na obhajobu.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu trestného činu [prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.], je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k chybám, ktoré by mohli mať vplyv na konečné objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku sú správne a úplné, zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, odvolací súd v otázke skutkových zistení, odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil.

Skutočnosť, že obžalovaná sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutia o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

K totožne opakujúcej sa obhajobe obžalovanej ohľadne skutkových zistení možno uviesť, že pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, z vykonaného dokazovania možno vyvodit' logickú a jasnú štruktúru, ktorá dáva základ pre jednoznačný záver o spáchaní skutku obžalovanou, ktorá zapríčinila kontakt svojho osobného motorového vozidla J. 3008 s poškodenou chodkyňou H. R.. Reagujúc na odvolacie námietky

obžalovanej Mgr. H.y P., že je nevinná, pričom k stretu osobného motorového vozidla obžalovanej s poškodenou nedošlo, pričom práve poškodená spôsobom svojej chôdze porušila pravidlá cestnej premávky a spadla, krajský súd považuje za preukázaný iný záver, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na výpoveď poškodenej H. R., znalecké dokazovanie uskutočnené znalcom MUDr. Dušanom Vicianom, znalcom z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, znalcom z odboru cestná doprava Ing. Vojtechom Hóborom, ako aj na listinné dôkazy, predovšetkým na záznam dopravnej nehody, zápisnicu o obhliadke miesta dopravnej nehody, náčrtok miesta dopravnej nehody s plánikom a fotodokumentáciou.

Zo záznamu dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, náčrtku a plánika miesta dopravnej nehody s fotodokumentáciou vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo dňa 01.08.2018 v čase o cca 16:58 hod. v meste H. na križovatke ulíc R. a V. O., vyšetrujúci príslušník miesta nehody riadne zadokumentoval a nafotil, vykonal dychové skúšky s účastníkmi nehody s negatívnymi výsledkami. Ďalej z nich vyplynulo, že kvalita povrchu vozovky bola dobrá, povrch vozovky mokrý, s dvojpruhovou komunikáciou, bez špeciálnych objektov, krajnica vozovky dobrá s výrazne viditeľným vodiacim pruhom, s poveternostnými podmienkami dážď, viditeľnosť denná neznížená vplyvom poveternostných podmienok s dobrými rozhľadovými podmienkami.

Poškodená vypovedala, že v inkriminovanom čase išla z kúpaliska, tlačila vedľa seba bicykel a chcela prejsť cez Stupavskú ulicu a následne ju zrazilo autom prednou časťou do jej ľavej časti. Obžalovaná naopak potvrdila, že odbočovala z ulice V. O. na Stupavskú ulicu a videla v prednej ľavej časti predného zrkadla len vlasy a hlavu, teda postavu, ktoré jej ihneď "zmizli z dohľadu", ale akýkoľvek stret jej osobného motorového vozidla s poškodenou na hlavnom pojednávaní odmietala a vypovedala, že je nevinná.

Zo znaleckého posudku č. 913765-24/18, vypracovaného MUDr. Dušanom Vicianom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia zo dňa 20.11.2018 vyplynulo, že poškodená utrpela pri úraze poúrazové zakrvácanie do mozgového tkaniva, pomliaždenie mozgu veľkosti 25 mm x 20 mm v pravom spánkovom laloku, poúrazové zakrvácanie pod pavučinovú plenu mozgovú vpravo na ploche cca 14 mm, tržnú ranu v oblasti čelnej krajiny vľavo polo oblúkovitého tvaru v dĺžke 80 mm zasahujúca po okosticu, pomliaždenie ľavého členkového kĺbu bez rtg. preukázanej poruchy kontinuity kostí, pričom tieto poranenia majú charakter ťažkej ujmy na zdraví, pričom do doby vypracovania znaleckého posudku išlo o 115 kalendárnych dní poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas vyžadujúcu liečenie, ktorá ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej. Znalec pripustil, že tieto zranenia mohli byť spôsobené pasívnym mechanizmom jednorazovo a neopakovane pôsobiacim tupým pevným násilím s veľkou styčnou plochou, hoci po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou ošetrojúcimi lekármi Nemocnice H. títo nezdokumentovali kontakt tupého pevného telesa v miestach predpokladaného kontaktu poškodenej s osobným motorovým vozidlom.

Zo znaleckého posudku znalca Ing. Vojtecha Háboru, z odboru cestnej dopravy vyplynulo, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovanej, ktorá reagovala na vstup poškodenej do jej jazdnej dráhy v čase cca 0,4 s pred zrážkou, keď bola poškodená v oblasti stredovej čiary na hranici jazdných pruhov. Obžalovaná mala možnosť zrážke zabrániť takou technikou jazdy, že by sa dostatočne presvedčila, či môže bezpečne vojsť na hlavnú cestu a zabočiť vľavo, pričom poškodená v čase rozjazdu obžalovanej už bola tlačiac bicykel v jazdnom pruhu, kam mala v úmysle zabočiť. V čase, keď poškodená vstupovala na vozovku, vozidlo obžalovanej ešte stálo a v čase keď vstupovala na vozovku, poškodenej nič nebránilo ňou prejsť, hoci prechádzala v neštandardnom mieste vozovky. Obžalovaná prechádzala križovatkou technicky primeranou rýchlosťou, v pravom jazdnom pruhu, čo znamená, že mala možnosť zaregistrovať poškodenú na vozovke, ale zrejme venovala pozornosť vozidlám prichádzajúcim z pravej a ľavej strany, takže mohla chodkyňu prehliadnuť, pričom zrážke mohla zabrániť len tak, že by sa dostatočne presvedčila či sa na vozovke na tej strane kam zabáča, nenachádza nejaká osoba.

Krajský súd v Bratislave po tom ako uznesením zo dňa 22.09.2021 sp. zn. 2To/63/2021 zrušil rozsudok Okresného súdu H. sp. zn. 3T/139/2019 zo dňa 10.05.2021, v odôvodnení uznesenia uviedol, že podstatným pre záver znalca z odboru cestnej premávky o náraze vozidla obžalovanej do poškodenej bol charakter a rozmiestnenie zranení na tele poškodenej. V tomto smere znalec z odboru zdravotníctvo konštatoval, že panva poškodenej bola bez deformít, hoci znalec z odboru cestnej dopravy pracoval pri vyhotovení znaleckého posudku so zranením panvy, pričom znalec z odboru cestnej dopravy nemal k

dispozícii pri vypracovaní znaleckého posudku znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo. Krajský súd tak uložil súdu prvého stupňa, aby znalec z odboru cestnej dopravy doplnil znalecký posudok a zohľadnil závery znalca z odboru zdravotníctva.

Prvotné pochybnosti boli tak doplneným dokazovaním znalcom Ing. Vojtechom Hóborom, znalcom z odboru cestnej dopravy, podľa odvolacieho súdu jednoznačne odstránené. Ani odvolací súd sa tak nestotožnil s obhajobou obžalovanej Mgr. H. P. o svojej nevine, pretože je usvedčovaná nielen výpoveďou poškodenej H. R., ale najmä nasledovnými dôkazmi, ktoré vedú odvolací súd k jednoznačnému záveru, že poškodená tak ako vypovedala sa k miestu dopravnej nehody približovala kolmo po Stupavskej ceste tlačiac po svojej pravej strane bicykel v čase, keď osobné motorové vozidlo značky J. 3008, ktoré viedla v tom čase obžalovaná, staticky bolo na mieste a teda ešte obžalovaná nevychádzala z ulice V. O. smerom na Stupavskú ulicu, ktorá sa do smeru jazdy poškodenej cez Stupavskú ulicu pohla, a hoci sledovala situáciu pokiaľ ide o pohyb ostatných motorových vozidiel, znalec z odboru cestnej dopravy Ing. Vojtech Hóbor jednoznačne uviedol, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovanej. V tomto smere reakcia obžalovanej na vstup poškodenej do jej jazdného pruhu v čase cca 0,4 sekundy pred zrážkou v oblasti stredovej čiary oboch jazdných pruhov bola oneskorená, pretože už v čase rozjazdu mala možnosť rozpoznať poškodenú ako chodkyňu v úseku cesty, kam mala úmysel zabočiť. Poškodenú tak obžalovaná musela mať možnosť z technického hľadiska rozpoznať ešte pred jej samotným vstupom na vozovku, pretože v čase jej rozjazdu bola poškodená tlačiac bicykel v jazdnom pruhu, kam odbočovala obžalovaná. Obžalovaná Mgr. H. P. tak nesledovala dôsledne situáciu v cestnej premávke, a to v rozpore so svojimi povinnosťami vodiča motorového vozidla.

Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení poškodenej H. R., jej výpoveď o tom, že osobné motorové vozidlo obžalovanej prišlo do kontaktu s poškodenou, nie je jediným usvedčujúcim dôkazom. Aj keď z výpovede obžalovanej ako vodičky motorového vozidla len vyplynulo, že v prednom čelnom skle v jeho ľavej časti (v priestore vodičky) len vzhľadla vlasy a hlavu osoby, čo by indikovalo, že to mohla byť poškodená H. R. a poškodená vypovedala, že ku kontaktu s osobným motorovým vozidlom a ňou reálne došlo, tak podľa odvolacieho súdu jednoznačný dôkaz o vine obžalovanej poskytol doplnok znaleckého posudku vypracovaný znalcom z odboru cestnej dopravy, ktorý pri identifikácii zranení pri jeho vypracovaní vychádzal zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva. Znalec pritom konštatoval aj ďalšie rozhodné skutočnosti, ktoré bez akýchkoľvek pochybností stret osobného motorového vozidla obžalovanej s poškodenou potvrdzujú.

Znalec z odboru zdravotníctvo okrem poranení vzniknutých úrazom (poúrazové zakrvácanie do mozgového tkaniva, pomliaždenie mozgu veľkosti 25 mm x 20 mm v pravom spánkovom laloku, poúrazové zakrvácanie pod pavučinovú plenu mozgovú vpravo na ploche cca 14 mm, tržnú ranu v oblasti čelnej krajiny vľavo polo oblúkovitého tvaru v dĺžke 80 mm zasahujúca po okosticu, pomliaždenie ľavého členkového kĺbu bez rtg. preukázanej poruchy continuity kostí) uviedol, že pri náraze vozidla, aké uviedol znalec z odboru cestnej dopravy (ešte v prvom znaleckom posudku), by pri kontakte s osobným motorovým vozidlom ak by došlo k pevnému kontaktu podrážky chodca k silovému pôsobeniu na oblasť kolena, došlo k poraneniu kĺbu kolena, ktoré poškodená však medzi zraneniami aj podľa lekárskeho správ nemala.

Nespornou skutočnosťou bolo, že v rozhodnom čase kolízie poškodenej s obžalovanou pršalo, povrch vozovky bol mokrý a zároveň poškodená vypovedala, že bola na ceste z kúpaliska a mala obuté len šľapky, zaistené pri obhliadke miesta činu. Znalec z odboru cestnej dopravy v doplnení znaleckého posudku pritom v súlade nielen s v tom čase existujúcimi poveternostnými podmienkami, ale aj s opísanou výpoveďou poškodenej a reagujúc na závery znalca z odboru zdravotníctvo jednoznačne uviedol, že poškodená mala obuté biele plastové šľapky bez ponožiek a pokožka nohy poškodenej ako aj povrchu materiálu boli mokré a tak vzniklo klzké spojenie medzi chodidlom poškodenej a šľapkami a pri šikmo bočnom náraze osobného motorového vozidla obžalovanej do dolných končatín poškodenej v oblasti členka došlo k vyšmyknutiu chodidiel poškodenej z otvorenej šľapky a z daného dôvodu nedošlo ku priečnemu silovému pôsobeniu na koleno poškodenej, ale až ku kontaktu ľavého stehna poškodenej s osobným motorovým vozidlom. Takémuto spôsobu, resp. mechanizmu vzniku zranení zodpovedá podľa odvolacieho súdu aj zistené zranenie znalcom z odboru zdravotníctva v oblasti členkového kĺbu, a to výlučne ľavého členkového kĺbu.

Pokiaľ obžalovaná namieta, že znalec sa nepokúsil technicky označiť miesto, kde boli mokré šľapky neschopné fixovať nohu poškodenej pri náraze vozidla, je nevyhnutné uviesť, že znalec sa jednoznačne vyjadril, že poloha šľapiek určuje miesto, kde došlo k vyzutiu poškodenej, pričom ľavá šľapka sa nachádzala vedľa ľavého zadného kolesa osobného motorového vozidla a pravá približne v rovnakej úrovni vľavo vedľa ľavého zadného kolesa.

Streť poškodenej s osobným motorovým vozidlom obžalovanej bol pritom potvrdený aj ďalším jednoznačným záverom znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy, podľa ktorého je technicky neprijateľné, že by nedošlo k nárazu osobného motorového vozidla obžalovanej do poškodenej. Pri takejto alternatívne skutkového deja by poškodená musela vyvinúť takú silu na bočné premiestnenie svojho bicykla a ako aj svojho tela približne štyri metre. Poškodená mala v čase skutku 66 rokov, bicykel váhu 16,3 kg a ten by musel poškodená nadvihnúť a vo vzduchu otočiť okolo predného kolesa. Z technického hľadiska pritom vyhodnotil, že nielenže poškodená s jej zdravotným stavom (implantácia srdcového stimulátora, operácia srdcových ciev, vysoký krvný tlak, choroba obličiek a pod.), ale ani zdravá osoba ženského pohlavia, jej veku a postavy by nedokázala uskočiť nabok cca 4 metre aj s bicyklom a samotné obutie poškodenej (otvorené šľapky a mokré chodidlá bez ponožiek), neumožňovali poškodenej sa ani riadne zaprieť pri prípadnom uskočení pred vozidlo a hlava a ruky poškodenej by museli byť ešte o cca 1,6 m ďalej.

Pokiaľ ide namietaný hematóm na ľavom stehne poškodenej, hoci hematóm znalec z odboru zdravotníctva nezaradil medzi zranenia vzniknuté poškodenej úrazom, v prepúšťacej správe za obdobie 01.08.2018-02.08.2018 sa konštatuje hematóm na ľavom stehne nad bedrovým kĺbom poškodenej (č. l. 151 spisu). Na uvedených záveroch o mechanizme vzniku zranení popisovaných znalcom z odboru cestnej dopravy, ktorý vychádzal výlučne zo zranení znalca z odboru zdravotníctvom, to však nič nemení. Kontakt so stehnom totiž znalec z odboru cestnej dopravy potvrdzoval. Ak preto znalec z odboru zdravotníctva ako dôvod, prečo hematóm nezahrnul medzi zranenia poškodenej uviedol, že mohlo ísť aj o jeho spontánny vznik vzhľadom na zdravotný stav poškodenej (lieky na riedenie krvi), tak na záveroch znalca z odboru cestnej dopravy to nič nemení.

Podľa odvolacieho súdu bolo jednoznačne preukázané, že príčinou dopravnej nehody bolo len konanie obžalovanej, ako vodičky motorového vozidla, ktoré spočívalo v porušení dôležitej povinnosti vodiča. Obžalovaná sa tak nevenovala plne vedeniu vozidla a nesledovala náležité situáciu v cestnej premávke a opomenula dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodkyňi. Namiesto toho sa zjavne spoliehala len na to, či nie sú bezpečne v jej okolí iné osobné motorové vozidlá na R. ulici. Obžalovaná tak konala spôsobom, v dôsledku ktorého došlo k streťu s poškodenou, pri ktorom poškodená utrpela príslušné zistené zranenia.

Z pohľadu vyššie rozvedeného sa potom krajský súd stotožňuje s právnym posúdením skutku obžalovanej Mgr. H.y P. a s jeho závermi aj ohľadom kvalifikačných znakov, k čomu dopĺňa, že obžalovaná ako trestne zodpovedný subjekt tým, že inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a to po stránke objektívnej i subjektívnej. Na naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu z hľadiska objektívnej stránky zákon vyžaduje spôsobenie ťažkej ujmy závažnejším spôsobom konania a z hľadiska subjektívnej stránky zákon vyžaduje zavinenie z nedbanlivosti. Ťažkou ujmu na zdraví sa podľa § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Podľa § 123 ods. 4 Tr. zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života. Z uvedeného vyplýva, že musia byť súčasne splnené obidve podmienky a to liečenie v trvaní najmenej 42 dní a súčasne aj to, že porucha zdravia závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života. Pokiaľ ide o dobu liečenia poškodenej, súd mal za preukázané predovšetkým na základe znaleckého posudku znalca MUDr. G. Viciany, že táto výrazne presiahla 42 dní (minimálne 115 kalendárnych dní), ako aj to, že zranenia poškodenej špecifikované v skutkovej vete rozsudku ovplyvnili jej obvyklý spôsob života závažným spôsobom tiež na minimálne 115 dní.

K namietanému porušeniu dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona (§ 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.), je potrebné uviesť, že nie každé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona možno mechanicky

subsumovať pod tento kvalifikačný znak, ale musí ísť o takú povinnosť, ktorá môže mať spravidla za následok usmrtenie alebo spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví. V danom prípade súd mal za preukázané, že obžalovaná tým, že ako vodička pri jazde s osobným motorovým vozidlom nereagovala na pohyb poškodenej, ktorú zrazila prednou ľavou časťou osobného motorového vozidla, a porušila tak pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom, ktorým je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikla dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublížilo na zdraví, a teda že obžalovaná ako vodička sa mala venovať plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, dbať o zvýšenú opatrnosť voči chodcom (§ 4 ods. 1 písm. c), písm. e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke). Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade ide nepochybne o porušenie dôležitej zákonnej povinnosti obžalovanou, keďže ide o takú povinnosť, porušením ktorej vznikla ťažká ujma na zdraví.

Odvolací súd však korigoval porušenie dôležitej povinnosti zo strany obžalovanej v tom smere, že nemohol akceptovať závery súdu prvého stupňa, že obžalovaná by sa dopustila porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom tak, že by ohrozila cyklistu prechádzajúceho cez priechod pre cyklistov. Poškodená nebola ohrozená na priechode pre cyklistov, pretože prechádzala kolmo cez cestu bez označenia priechodu pre cyklistov a ani sama poškodená nemala povahu cyklistky, pretože v čase kolízie poškodenej s osobným motorovým vozidlom obžalovanej nevedla bicykel, ale tento tlačila vedľa seba. Poškodená tak mala status chodkyne.

Napokon odvolací súd k objektívnej stránke posudzovaného trestného činu dodáva, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej zo zákona a následkom (ťažkou ujmu na zdraví) je príčinná súvislosť, inými slovami, ak by si obžalovaná ako vodička splnila svoje povinnosti vyplývajúce jej z ustanovení zákona o cestnej premávke, nedošlo by k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenej. Dokazovaním na hlavnom pojednávaní tak bolo nepochybne preukázané, že práve technika vedenia jazdy obžalovanej bola nesprávna, pričom spôsobené zranenia poškodenej boli v príčinnej súvislosti s nesprávnou technikou jazdy obžalovaného. Znalec Ing. Vojtech Hóbor z odboru cestnej dopravy výslovne konštatoval, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovanou ako vodičkou vozidla značky J. a svojím vjazdom do križovatky, kde sa v tom čase pohybovala poškodená ako chodkyňa, vytvorila kolíznu situáciu a súčasne poškodenej znemožnila pre krátky reakčný čas zabrániť zrážke.

Ani ďalšia obhajoba obžalovanej, že vydaním uznesenia o zrušení uznesenia, ktorým bolo prvý raz vznesené obvinenie obžalovanej, došlo aj k zrušeniu uznesenia o pribratí znalca, nebolo možné akceptovať. Z obsahu spisu vyplýva, že trestné stíhanie vo veci bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté vydaním uznesenia dňa 01.08.2018 a obvinenie bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obžalovanej dňa 01.09.2018. Aj keď po jednom kalendárnom mesiaci dňa 01.10.2018 došlo k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia a následne dňa 18.09.2019 došlo k opätovnému vzneseniu obvinenia, možno konštatovať, že pribratie znalca Ing. Vojtecha Hóbora z odboru cestnej dopravy postupom podľa § 142 ods. 1 Tr. por. na vypracovanie znaleckého posudku dňa 04.10.2018, teda v čase kedy sa naďalej viedlo trestné stíhanie vo veci, bol zákonným postupom orgánov činných v trestnom konaní.

Na pribratie znalca nie je nevyhnutnou podmienkou, aby bolo vznesené obvinenie konkrétnej osobe, ale podstatným bolo, že bolo vo veci začaté trestné stíhanie, a aby orgány činné v trestnom konaní mohli zabezpečiť procesne spôsobilé dôkazy, a teda aj znalecké posudky, ktoré nie bezvýnimčne slúžia až následne po ich vypracovaní ako podklad pre vznesenie obvinenia.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovanej, že poškodená nebola vypočutá pred vznesením obvinenia, je nevyhnutné uviesť, že poškodená H. R. bola vypočutá dňa 24.08.2018 a 15.10.2018, teda pred vznesením obvinenia obžalovanej dňa 18.09.2019.

Odvolací súd zároveň neprihliadal na časť znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy, keď porovnával štrbiny na osobnom motorovom vozidle obžalovanej a štrbiny s iným osobným motorovým vozidlom, pretože tieto úlohy neboli predmetom zodpovedania otázok uložených súdom prvého stupňa. Odvolací súd tak na znalecký posudok znalca na túto spornú časť neprihliadal. Súčasne je potrebné dať do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20.09.2000, sp. zn. 4To/103/2000 (R 61/2003), v zmysle ktorého v prípade, že znalec sa vyjadruje aj k otázkam, ktoré nemá riešiť, nie je písomne podaný

znalecký posudok nulitým dôkazom, pokiaľ znalec zaujíma v ďalšej časti posudku odborné závery k otázkam, ktoré má a môže riešiť a zodpovedá kritériám zákonnosti takéhoto dôkazu.

K návrhom na vykonanie dôkazov (ošetrojúcich lekárov, svedka H. H.a, policajtov spisujúcich záznam z dopravnej nehody), je nevyhnutné uviesť, že v prípade, že súd vyhodnotí niektorý vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemôže to byť dôvodom pre zmenu rozsudku. Tu je potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR nepatrí právo účastníka (strany konania) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ani povinnosť súdu vykonať účastníkom konania navrhnuté dôkazy. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto dôkazy následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Obžalovaná pritom tieto návrhy na vykonanie dôkazov predložila až v podanom odvolaní s odstupom niekoľkých rokov a ide o okolnosti, ktoré súd prvého stupňa zistil už inými vykonanými dôkazmi so zameraním na jednoznačné závery znaleckého dokazovania. Navyše policajti spisujúci záznam o dopravnej nehode zároveň neboli priami svedkami skutku. Pokiaľ ide o osobu H. H.a, táto je síce uvedená v zázname dopravnej nehody zo dňa 02.08.2018, avšak zo záznamu nevyplývajú aj skutočnosti, že by pohyb, resp. samotný kontakt poškodenej s obžalovanou aj videl vlastnými zmyslami.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o treste, pričom dospel k záveru, že trest uložený obžalovanej Mgr. H. P. za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov (§ 34 ods. 4 Tr. zák.), pričom zohľadňuje tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovanej.

Súd prvého stupňa vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanej Mgr. H. P. primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bola obžalovaná uznaný vinnou a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 157 ods. 2 Tr. zák.) v rozpätí 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov. Súd prvého stupňa pritom správne ustálil absenciu akejkoľvek priťažujúcej okolnosti a existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaná viedla doposiaľ riadny život, čím bol daná prevaha poľahčujúcich okolností a podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu na 1 (jeden) rok až 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď s poukazom na okolnosti prípadu a osobu obžalovanej ukladal trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby a jeho výkon v súlade s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmienočným odkladom zohľadňuje primárne skutočnosť, že obžalovaná sa dopustila prečinu prvý raz. V určenej skúšobnej dobe podmienočného odsúdenia bude možné zistiť, či obžalovaná dokáže počas uvedeného časového úseku viesť riadny život a nedopúšťať sa protiprávnej činnosti, vrátane priestupkov na úseku cestnej dopravy.

Súd prvého stupňa v súlade so zákonom kombinoval uloženie podmienočného trestu odňatia slobody aj s ukladaním trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 (jeden) rok. Uloženie tohto druhu trestu, rovnako v najnižšej možnej výmere, je nevyhnutné, pretože k spáchaniu trestnej činnosti došlo za porušenia dôležitej povinnosti podľa zákona o cestnej premávky, z ktorého dôvodu bolo obžalovanú nevyhnutné na čas 1 (jeden) rok vyradiť z cestnej premávky.

Za správny a zákonný považuje odvolací súd výrok o uplatnenom nároku na náhradu škody. Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.20,01 €, a preto ho súd prvého stupňa aj poškodenej v súlade s § 287 ods. 1 Tr. por. správne priznal.

Pokiaľ ide o námietku obžalovanej, že poškodená si neuplatnila nárok na náhradu škody riadne a v čas, je nevyhnutné uviesť, že poškodená si pri svojom výsluchu v priebehu vyšetrovania dňa 13.11.2019 uplatnila nárok na náhradu škody podľa bodového ohodnotenia v počte 590 bodov (č. I. 39 a 41 spisu). Aj keď výšku škody priamo nešpecifikovala, odvolací súd konštatuje, že z hodnoty bodov priznaných znalcom MUDr. Dušanom Vicianom v sume 190 bodov v znaleckom posudku (č. I 134 spisu) možno

sumu jednoznačne špecifikovať v sume 3.625,20 €, čo vyplýva z toho, že podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 16/2018 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2018 vyplýva, že výška náhrady za bolesť za jeden bod je suma 19,08 €. Ak si preto poškodená Magdalená R. včas a aj riadne konkrétnym bodovým špecifikovaním bolestného vyplývajúceho priamo zo zákona, uplatnila náhradu škody, bol postup súdu prvého stupňa správny, keď poškodenej priznal nárok na náhradu škody vo výške 3.625,20 € a so zvyškom nároku na náhradu škody uplatneného na hlavnom pojednávaní aspoň v sume 5000,- € odkázal poškodenú na civilný proces.

Neobstojí ani obhajobná námietka obžalovanej, že súd prvého stupňa nemohol priznať poškodenej náhradu za bolesť, pretože neoboznámil odborné vyjadrenie k výške bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vypracovaného MUDr. Evou Savinovou a MUDr. Andrejom Pappom v počte 590 bodov (č. I. 41 spisu). K uvedenému odvolací uvádza, že súd prvého stupňa pri priznaní náhrady za bolesť vychádzal zo znaleckého posudku znalca MUDr. G. Vician, ktorý oboznámil na hlavnom pojednávaní a ktorý priznal poškodenej náhradu bolestného v sume 190 bodov. Rozdiel pritom spočíval v tom, že priznanie bodového ohodnotenia v nižšej výške pramenil z toho, že znalec MUDr. Dušan Vician nezahrnul medzi zranenia aj zlomeninu dolného ramienka lonovej kosti.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.